

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 215/2012-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. mája 2012 predbežne prerokoval sťažnosť J. D., Č., zastúpeného advokátom JUDr. A. K., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 158/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. D. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. apríla 2012 doručená sťažnosť J. D., Č. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. A. K., M., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o

ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 158/2009.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je na strane odporcu účastníkom konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 11 C 158/2009 (sťažovateľ v sťažnosti uvedené konanie označuje aj nesprávnymi spisovými značkami 11 C 158/2005 alebo 11 C 158/2010, pozn.) „o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva (určenie neplatnosti darovacej zmluvy)..., ktoré bolo začaté 7. 9. 2005“.

Sťažovateľ vo vzťahu k priebehu konania v tejto veci uviedol:

„Napriek tomu, že od podania pôvodného návrhu uplynulo už viac ako 10 rokov, vo veci stále nebolo právoplatne rozhodnuté po vylúčení veci na osobitné konanie o určenie neplatnosti darovacej zmluvy.

Sťažovateľ je toho právneho názoru, že je ľudský a právne neúnosné, aby súdne konanie trvalo na súde prvého stupňa viac ako 7 rokov bez právoplatného ukončenia právnej veci.

Okresný súd Košice-okolie v predmetnej veci doteraz vykonal tieto procesné:

- *Návrh žalovaného na určenie neplatnosti darovacej zmluvy 7. 9. 2005.*
- *Uznesenie o vylúčení na samostatné konanie, návrh žalovaného o určenie neplatnosti darovacej zmluvy 19. 10. 2009.*
- *Výzva a poučenie o procesných právach a povinnostiach 17. 2. 2010*
- *Podanie žalovaného 2. 3. 2010.*
- *Výzva na zaplatenie 23. 2. 2011.*
- *Súdne pojednávanie dňa 5. 9. 2011.*
- *Žiadosť o predĺženie lehoty na vyhotovenie súdneho rozhodnutia 4. 10. 2011.*
- *Rozsudok Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 5. 9. 2011 sp. zn. 11 C/158/2005*
- *OSK-okolie zasielanie odvolania žalobcu proti rozsudku príslušného súdu 12. 12. 2011.*
- *Uznesenie na zaplatenie súdneho poplatku 12. 12. 2011.*
- *Predkladanie krajského súdu spis s opravným prostriedkom 28. 12. 2011...*

Z vyššie uvedeného prierezu procesných úkonov vyplýva, že okresný súd nepostupoval dostatočne plynulo. Vo veci síce vykonával určité procesné úkony, ale nekonal efektívne a sústredene.

Celková doba konania pred okresným súdom je poznačená priet'ahmi, pretože v určitých obdobiach okresný súd vôbec nekonal a bol nečinný. Najmä od 7. 9. 2005 do 19. 10. 2009 bol súd nečinný 48 mesiacov, následne od 23. 2. 2011 do 5. 9. 2011 ďalších 7 mesiacov súd vôbec nekonal. Sťažovateľ je toho názoru, že súd nepostupoval dostatočne plynulo a celkovo konal so zbytočnými priet'ahmi v dĺžke viac ako 7 rokov.“

V záujme ochrany svojich práv podal sťažovateľ 5. septembra 2011 sťažnosť na priet'ahy v predmetnom konaní. Predsedníčka okresného súdu na jeho sťažnosť odpovedala listom sp. zn. 1 Spr 2079/11 zo 6. októbra 2011, v ktorom ju označila za opodstatnenú a zároveň sťažovateľovi oznámila, že zákonná sudkyňa bola upozornená na nečinnosť s tým, aby v tejto veci ďalej konala priebežne a bez priet'ahov.

Sťažovateľ ústavný súd požiadal aj o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia, a to „... za utrpenú duševnú ujmu spôsobenú priet'ahmi v konaní. Stav právnej neistoty u sťažovateľa dlhodobo pretrváva. Súdna konanie je poznačené priet'ahmi ako celok viac ako 7 rokov. Okresný súd bol viackrát urgovaný na vytýčenie pojednávania vo veci samej. Konanie sa neprimerane dlho preťahuje vinou okresného súdu, ktorý nekonal efektívne a sústredene. Sťažovateľ stratil nádej, že vec sa čoskoro skončí. Najmä po odpovedí predsedu okresného súdu na sťažnosť na priet'ahy v konaní stratil dôveru v spravodlivosť domáhať sa cestou okresného súdu odstránenie stavu právnej neistoty. Sťažovateľ prežíva muky duševného utrpenia...“.

Sťažovateľ v sťažnosti ústavnému súdu navrhol, aby vydal nález, v ktorom vysloví, že jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 158/2009 porušené, prikáže okresnému súdu a Krajskému súdu v Košiciach v predmetnej veci konať, prizná mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 7 000 €, ako aj trovy právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 158/2009. K porušeniu ním označených práv malo dôjsť v dôsledku nečinnosti, resp. neefektívnej činnosti okresného súdu v namietanom konaní.

Ústavný súd opakovane judikoval, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je v prípadoch, keď sa ňou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 215/07, III. ÚS 305/07).

Podľa zistenia ústavného súdu okresný súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom z 5. septembra 2011, proti ktorému podal sťažovateľ odvolanie. Okresný súd následne uznesením z 12. decembra 2012 zaviazal sťažovateľa zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie. Spis v predmetnej veci bol 2. januára 2012 postúpený Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie o sťažovateľom podanom odvolaní.

Z uvedeného je zrejmé, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (23. apríla 2012) okresný súd už vo veci nekonal, z čoho vyplýva, že zo strany okresného súdu objektívne nemohlo dochádzať k prietahom v konaní, a tým ani k porušeniu základného práva sťažovateľa.

Zároveň ústavný súd konštatuje, že doterajšia doba napadnutého konania do rozhodovania ústavného súdu nevykazuje znaky porušenia označených práv.

Na základe uvedeného preto ústavný súd sťažnosť, obsahom ktorej bolo namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 158/2009, odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v danej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. mája 2012